

Stockholm den 2 april 1945.
Overlämnas för förtrolig
minnedom till Major von Horn,
Kungl. Järnvägssyrelsen.

E. G. Eklund

Tjyg. j Chef för Politiska Avdelningen.

Anledande samtal med tyska transportofficeren rörande permittenttägarnas
trafiken.

Vid sista lång med tyska transportofficeren, överstelöjtnant Maenner, erinrade jag om tidigare sittande svenska framställningar om ett med permittenttägen = blym bland de uniformerade passande, utgått borté få resa tyska medborgare och framför allt icke - sedan vid upprepade tillfällen förekommit = synskar och pojkar (med frivilliga legionärer i Waffen SS).

Overstelöjtnant Maenner svarade, att i anledning av dessa framställningar militärrattachén, general von Utman, och han själv redan uttalat motsvarande tillstånd till general von Falkenhurst i Oslo. Denna deras démarche hade emellertid inte fått dayftat resultat, utan hade general Falkenhurst beslutat att så till vida ingen skjuring skulle vidtagas i gällande bestämmelser som att norrmän och andra icke-tyskar (dock icke några svenska) alltid i uniform skulle få medfölja tågen.

Jag erinrade då Maenner om att härmed dagen sju uniformerade resande hoppat av ett "hästsotig" och att i anledning därav en kommunikat här hade utförts en att dessa deserterörer komme att behandlas såsom politiska flyktingar; sedan detta blevit känt i Norge vere en ökning av antalet deserteringar från permittenttägen att förvänta. Redan i går hade också ytterligare deserteringar inträffat. Vidare läste jag upp för Maenner ett stycke ur en s.k. hemlig norsk tidning, varsi schildrades, huruom en norrmän blivit häktad av tysk polis i samband med ett flyktförsök till Sverige och ställts inför valet att entingen gå in som frivillig i norska legionen eller blixta skjuten. När han valt det förra, hade han transporterats med permittenttägaren Sverige för utbildning i

Wakland. Han hade då försökt rymma i Göteborg, men uppgav sig ha ha blivit hindrad av det svenska valtmanskapet. Jag framhöll för honom vilka återvörningar det kunde få på den svenska opinionen, däröst syliga skildringar, såsom säkerligen bleva fallot, kommo t.ex. till vissa svenska tidningars minneton.

Han föklarade sig fullständigt inne, att det ur tysk synpunkt åtminstone ett avgjort intresse att irritationen ledningar i samband med transitotrafiken i näfligare mån elimineras. Han skulle också föranleda, att general von Othniel i en gång upptog frågan om permittenttrafikens inskränkning till uteslutande tyska medborgare i första hand med general Falkenhurst och - däröst denne intog eftersom negativa ståndpunkt som tidigare - med de tyska politiska instanserna så att en undring komme till stånd. Han skulle återkomma till saken så snart något resultat uppnåtts.

Stockholm den 31 mars 1943.